

श्रीवैष्णवसौभाग्ये द्वितीयं

॥ श्रीमद्वरमुनिवैभवस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸௌபாக்யத்தில்

ஸ்ரீவரவாமுநிவைபவஸ்தோத்ரம்.

श्रीशैलेशेतिमन्त्रस्थवर्णानुक्रमशोभितम् ।

आचार्यसार्वभौमस्य स्तोत्रं ह्यं निगद्यते ॥

“ஸ்ரீசைலேஸ்தயாபாத்ரம்” என்கிற தனியணி
லுள்ள முப்பத்திரண்டு அக்ஷரங்களில் ஒவ்வொரு அக்ஷ
ரத்தையும் அடைவே ஒவ்வொரு ச்லோகத்தின் முத
லேழுத்தரகக் கொண்டது இந்த ஸ்தோத்ரம்.

श्रीमद्वरमुनये गुणगणनिधये सदा नति कलये ।

यत्सृष्टिकल्पलतिका कांक्षितमखिलार्थमनुपदं दिशति ॥ १ ॥

கற்பகக்கொடிபோல் விரும்பிய பொருளனைத்த
யும் பதத்தோறும் அளிக்கவல்ல ஸ்ரீஸூக்திகளையருளிச்
செய்தவரும் ஸமஸ்த திருக்கல்பானுணங் களுக்கும்
கொள்கலமுமான மணவான மாமுனிகளை எப்போதும்
வணங்குவன்.

(க)

உத ஶ் வ பகிமரிதா ஶ் ஶாயாதருஷி ஶ்வாதிவிந்நானாஶ் ।
 ரிஷிஷி துஷ்ணதமஸா வ்ரவரஶுநிவ்ய ஶுவி ஶ்வாந் விவஶு ॥ 2 ॥

மணவாளமாமுனிகளே ! தேவரீர், ஸ்ரீஸூக்திகளர்
 கிற புண்ணியகதிகளுக்கு மலைபோல் உத்பத்திஸ்தானமா
 யும், ஸம்ஸாரதாபங்களினால் வருத்தினவர்களுக்கு கிழல்
 தரும் வ்ருஷும்போன்றவராயும், தியகேறியாகிற இருளைத்
 தொலைப்பதில் இரவிபோன்றவராயும் விளங்கினீர். (2)

ஸேஷோஶி யஸ்ய ஶுக்ஷே: ஶநசி ஶ்யாதோஶ்ர ஶுதஶுதஶ்வயதி ।
 ஶோஶ்ய வ்ரவரயோகி ஶுதே ஶக்தி ஶ்வகீயபதபந் ॥ 2 ॥

தமது ஸ்ரீஸூக்திகளில் ஸ்வல்பபாகத்தைச் சித்
 தவிசெய்தாலும் ஆனந்தம் பொங்கிவளரும்படியாக
 அவற்கறத் திருவாய்மலர்க்கருணிய மணவாளமாமுனிகள்
 தமது திருவடித்தாமரைகளில் பக்தியை விளைத்தருளா
 சினரூர். (3)

ஶமயதி துரிதஸஷேவ் ஜநயதி பரஶ் ப்ரவோதஶிஶ் யஸ்ய ।
 ஶுகிததிரேஷ ஶம ஶுதி ஜாஶார்தி ஶதேவ் வ்ரவரோ யோகி ॥ 4 ॥

திவினைகளை தீதையும் தொலைத்து கல்லறியை கல்
 ஶுதின்ற திவ்யஸூக்திகளைத் திருவாய்மலர்க்கருணின
 மணவாளமாமுனிகள் எப்போதும் எனது உள்ளத்திலே
 விளங்கா சினரூர். (4)

दयया निहंतुकया हरिर्हि संरक्षतीति यत्मुक्तिः ।

विशदयति मुनिवरोऽसौ विलसति निहंतुकरुणया हृदि मे ॥

எம்பெருமான் தனது கீர்ஹேதுக கருணையினாலே
கம்மைக் காத்தருள்கிருனென் னுமிடத்தை விளங்கக்காட்
டும் ஸ்ரீஸூக்திகளை அருளிச் செய்தருளின மணவாளமா
முனிகள் என்னுள்ளத்தில் கீர்ஹேதுக கருணையோடு
எழுந்தருளி யுள்ளார். (௫)

यातु सकलोऽपि कालो वरवरयोगीन्द्रविवृतसकलार्थे ।

श्रीवचनभूषणारख्ये दिव्ये शास्त्रेऽस्य दासदासरय ॥ ६ ॥

மணவாள மாமுனிகளின் வியாக்கியானங்கொண்டே
ஸகலார்த்தங்களையும் அறியக் கூடியதாகவுள்ள ஸ்ரீவசக
முஷணமென்னும் திவ்ய சாஸ்திரத்தின் அநுபவத்தி
லேயே அடியேனாடைய வாழ்காணெல்லாம் செல்ல
வேணும். (௬)

पातु वरयोगिवयो यो हि रहस्यत्रयार्थमनवद्यम् ।

पावनफणितिभिरद्भुतसन्दर्भाभिः प्रसादयामास ॥ ७ ॥

ரஹஸ்யத்ரயார்த்த விவரணமாகப் பின்னையுலகாசிரி
யர் பணித்தருளின முழுக்கூட்படியைய மிகவழகிய புனித
மான திவ்யஸூக்திகளினால் ஸத் ஸம்பந்தாயப்படியே
வியாக்கியானித்தருளின மணவாளமாமுனிகள் கம்மைக்
காத்தருள்க. (௭)

पश्यन्तार्थमशेषं ललितसरण्यैव बोधयन् योऽस्मान् ।

तत्रवधस्य विवृतिं वरवस्योगी चकार स गुरुनः ॥ ८ ॥

பின்னியுல்காசிரியர் பணித்தருளிய தத்வத்ரய மென் னும் சந்நம்யகர்த்தந்தை விபாக்கியானித்தருளும் முகத் தால் ஸகல வேதாத்தனாரப் பொருள்களையும் எளிய கடைசில் உபகரித்தருளின மணவாள மாமுனிகளே கம கரு அகவிருவி அகற்றவல்ல போசிரியர். (அ)

पीरिद जगति मदीया तास्ता वाचो निषेव्य विरमन्ती ।

पारस्मूनीन्द्रफणितिषु दिव्यास्त्रनुभूतिसविरतां धत्ते ॥ ९ ॥

இவ்வகையில் அவநரித்துள்ள பலபலவாக்குக்களை அநு பவித்து ஒய்வு அடைகின்ற எனது புத்தியானது மண வாளமா முனிகளின் தின்பலவக்திகளின் அநுபவத்திலிரு க்தது மாந்திரம் ஒருபோதும் ஒய்வடைகின்றதில்லை. “எப் பொழுதும் காள் திங்களாண்டுழியுழிதொறும் அப்பொ ழுதைக்கப்பொழுதென் னூ ரா வ மு த மே.” என்னுமா போலே சித்யாபூர்வமானவை மாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்தி களென்க. (ஆ)

वधमयभेषजमतुलं विभाति यत्प्रोक्तविवृतिविशदार्थम् ।

आचार्यहृदयशास्त्रं स जयतु सौम्योपयन्त्योगीन्द्रः ॥ १० ॥

அழகியமணவாளப்பெருமான் காயூரூனிச்செய்த தும் பிரளியென்னும் கோய்க்கு மருத்துமான ஆசார்ய ன்ருதய மநாரபரஸ்தரத்தின் ஸகலார்த்தங்களையும் விச

தமாகக் காட்டவல்ல வியாக்கியானந்தைத் திருவாய்ம
லர்த்தருளிய மணவாளமாழனிகள் வாழ்க. (க0)

भक्त्या कथयत सततं वरवरमुनिवक्त्रदिव्यकमलसुधाम् ।

उपदेशरत्नमालां ययैव शोभेत युवि सतां हृदयम् ॥ ११ ॥

மணவாளமாழனிகளின் முகாவிந்தத்தின் மகரத்
தம் போன்றதும் ஸத்துக்களின் ந்ருதயத்திற்கு ஸோபா
வஹமுமான உபதேசரத்தினமாலையென்னும் திவ்யப்ரபக்
தத்தை அன்புடன் ஓதுமின். [இதில் (கத்யா) இரண்
டாமெழுத்து.]

दिशतु मयि दिव्यदृष्टिं द्रुमिडोपनिषन्महार्थसारं यः ।

शतकेन दिव्यवचसां प्रोचे कान्तोपयन्तुमुनिवर्यः ॥ १२ ॥

திருவாய்மொழியின் உட்பொருள்களைத் திருவாய்
மொழி நூற்றந்தாதியென்னும் திவ்யப்ரபந்த சூலமாக
வெளியிட்டருளிய மணவாளமாழனிகள் அடியேனுக்கு
திவ்யவசகரமன்றை அருள்வேணும். (கஉ)

गुरुभिरिह बहुभिरमिता गिरः प्रसृता लसन्ति, विलसन्तु ।

सुन्दरजामातृमुनेस्सृक्तिषु माधुर्धमप्रतिद्वन्द्वम् ॥ १३ ॥

இவ்வளவில் பல பல ஆசிரியர்களால் அருளிச் செய்
யப்பட்ட ஸ்ரீஸூக்திகள் அளவுகடந்தவை யுண்டெனி
னும் மணவாளமாழனிகளின் திவ்யஸூக்திகளிலுள்ள
இனிமை இணையற்றதேயாம். (கக)

गुणलवदरिद्रमेनं दासं वरयोगिगुरुवरः स्वगिराम् ।

अर्थमनर्धमगाधं परया कृपया प्रबोधयत्वखिलम् ॥ १४ ॥

நருயோக்யதையும் சிந்தியுமில்லாத அடிபோஜுக்கும் மணவாளமாமுனிகளின் திவ்யஸூக்திகளின் ஆழ் போருள்களெல்லாம் கன்ரு தேசியும்படி அந்த மாமுனிகளின் திருவருளே வாய்க்கவேணும். [இந்த ச்லோகத்தில் னாகாரம் இரண்டாமேழுத்தாக அமைக்கப்பட்டது.]

अर्णवगभीरतामपि अहह ! परिच्छेत्सुमीशने कतिचित् ।

वस्योगिसूक्तिसागरगभीरयानस्तु गोचरो न नृणाम् ॥ १५ ॥

" அம்மேயோ மறோததி:" என்னப்பட்ட கடலின் காய்பிரயத்தையும் அளவிடவல்லார் கிலருண்டு; மணவாள மாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்திக் கடலின் காய்பிரயம் மாத்திரம் ஒருவர்க்கும் கிலமுன்று. [இந்த ச்லோகத்தில் (ர்ண) என்செற எழுத்து இரண்டாமகாரமாக அமைக்கப்பட்டது.] (கடு)

वंशे सुमहति जननं विषेकपुष्टिं शमादिगुणपूर्तिम् ।

वस्योगिदिश्यसूक्तिप्रद्वेषफलं प्रचक्षते प्राज्ञाः ॥ १६ ॥

மணவாளமாமுனிகளின் திவ்யஸூக்திகளில் பக்தி விசேஷம் இல்லாவிடினும் அத்வேஷமாவது இருத்திருக்குமாகில் அதன்பயனாக மாசில்குடிப்பிறப்பும் கல் அணர்வின் மிகுதியும் சமதமாதி குணபூர்த்தியும் வினையென்று மறநான்கள் கூறுகின்றார்கள். (கசு)

पतिपतिपुनरवतारो वरवरमुनिरेष इति विनिश्चेतुम् ।

उपपत्तयो हि जाग्रति भूयस्यस्तास्सदा हृदा कलये ॥ १७ ॥

மணவாளமாமுனிகள் எம்பெருமானுருடைய அபராஹதாரமேயென்று அறுதிமீடுவதற்குப் பலபலசான்றுகள்

உள்ளனவாதலால் அவற்றையே எப்போதும் சிந்தை செய்வேனாக. (கௌ)

तीर्त्वा भवाम्बुराशिं यदि दिवमासादयेयमपि तत्र ।

कान्तोपयन्तुमुनिवरदिव्योक्तितुर्धैव भुक्तिरस्तु मम ॥ १८ ॥

பிறவிக்கடலைக்கடந்து ஒருகால் விண்ணுலகம் சென்று சேரப்பெறுவேணும் அங்கும் மணவாளமாமுனிகளின் புநீஸூக்தியமுதமே அடியேனுக்கு உணவாகவேணும். (கஅ)

द्रवति दृषद्गुहो यत्प्रकथितयतिराजविंशतिश्रवणात् ।

शमदममुखगुणशेवधिरेष मुनिः पातु वरवरो जगतीम् ॥ १९ ॥

கேட்டவளவிலே கல்லும் உருகும்படியான கடையில் அமைந்த யதிராஜவிம்ஸாதியை அருளிச் செய்தவரும் ஸமதமாதி ஸத்குணநிதிமுமான மணவாளமாமுனிகள் உலகைக் காத்தருளவேணும். (கஆ)

प्रथयति यदुदितभगवद्गीताव्याख्यानमद्भुतं भावम् ।

कथयतु मम मुखमनिशं तस्यैव मुनेः पटूनि नामानि ॥ २० ॥

பகவத்கீதையின் அற்புதமான தாற்பரியத்தை விளங்கக்காட்டவல்ல நேரநாற்பர்பதிபெயர்நும் வியாக்கியானத்தை யருளிச்செய்த மணவாளமாமுனிகளின் சிறந்த திருநாமங்களையே என்வாய் உரைத்தீடுக. (உ௦)

वरदाधिराजमङ्गलमभिरामवरो मुनीश्वरो हृद्यम् ।

यः प्रोवाच सदा मे वक्त्रं तस्यैव मङ्गलं ब्रूताम् ॥ २१ ॥

பொருளான விஷயமாகப் பாம்போக்கியமான மன்
காசானா ஸ்துதியை அருளிச்செய்த மணவாள
மாழனிசனுக்கே என் வாக்கு அவ்வாதம் பல்லாண்டு
பாடக்கடவது. (உக)

ध्यातां हृदय सदा भव वरवरमुनिवर्यविवृतिमहितायाम् ।
गतिपतिशुभगुणवर्णनविचक्षणायाम् प्रपन्नगायत्र्याम् ॥ २२ ॥

எம்பெருமானருடைய திருக்குணங்களை அழகாகப்
பேசுவல்லதும் மணவாளமாழனிசனின் வியாக்கியானத்
திலும் சிறப்புற்றோங்குவதுமான இராமாலக நூற்றக்
தாநிசில் கெஞ்சே ! எப்போதும் ஊற்றமுற்றிருப்பாயாக.
(இத்த ச்லோகத்தில் ஊகாரம் மூன்றாவது அக்ஷரமாக
அமைக்கப்பட்டது.) (உஉ)

वक्ष्यितुमपि यदीच्छथ जगतीं वरयोगिभक्तिभावनया ।
वक्ष्यत, काममेपा पुनाति सत्यं छलात्मिकाऽपि सती ॥२३॥

கபடபக்தியினால் உலகை வஞ்சிக்க நினைத்தாலும்
அத்தக் கபட பக்தியையும் மணவாளமாழனிசன் விஷய
மாகவே கொள்வது கலம். ஏனென்றில், மாழனிசன்
நிறத்தில் பக்திபாவனை செய்யினும், ஆத்மா புனிதமாகுங்
காணும். "பொய்யேகைம்மைசொல்லி" இத்யாதி. (உங)

देयाद्वरयोगी गोदाजनकीयदिव्यसूक्तिततैः ।
स्वात्मकृतविशदविवृतौ सुगाढमवगाढमन्तरात्मानम् ॥ २४ ॥

மணவாளமாழனிசன் பேரியாழ்வார் திருமொழிக்
குத் தாமருளிச்செய்த இனிய வியாக்கியானத்தில் மிக

வும் ஆர்த்து அவகாஸிக்கவல்ல உள்ளத்தை எனக்கு அருள் புரியவேணும். (௨௪)

रमयति मम मतिमविरतमाचार्यवरस्य वरवरस्य मुनेः ।
सकलप्रमाणसंग्रहसमाह्वयं तत्प्रसिद्धकृतिरत्नम् ॥ २५ ॥

ஆசார்ய ஸார்வபௌமான மணவாளமாழனிசர் அருளிச்செய்த ஸகல்பாமான ஸங்க்ரஹமென்றும் [பிரமாணத்திரட்டு] திவ்யகந்தம் என்ற உள்ளத்தை எப்போதும் உகப்பிக்கின்றது. (௨௫)

य इह वरयोगिवर्यः प्रणिनायार्तिप्रबन्धमार्तिभसात् ।
अपनुदतु सोऽयमार्तिरखिला अपि नित्यमधिवसन् जगतीम् ॥

இக்கிலத்தில் அடிக்கொதிப்பால் ஆர்த்திப்பிரபந்த மருவிச் செய்தருளின மணவாளமாழனிசர் 'இன்ன மொரு தாற்றாண்டிரும்' என்ற வாழ்த்துப்படியே இவ்வுலகில் எக்காளுமெழுந்தருளியிருந்துகொண்டு நமது ஆர்த்திகளைத் தீர்த்தருளவேணும். (௨௬)

जाया जननी जनकसोदर इति तेषु तेषु यः प्रेमा ।
इह भवति सोऽयमखिलः श्रीमद्वरयोगिचरणयोर्मैऽस्तु ॥ २७ ॥

தாயமென்றும் தாயென்றும் தந்தையென்றும் ஸதேஹாதரனென்றும் பலரிடத்துப் பாஸ்பாயக் கூடிய அன்பு முழுவதும் அடியேனுக்கு மணவாளமாழனிசரின் திருவடிகளிலேயே பதியக்கடவது. ஸகலவித பந்துக்களும் மாழனிசனேயென்கை. (௨௭)

मास्य ! एकुन्द ! मुरहर ! मधुसूदन ! केशवेति नामोक्तीः ।

एकत्वा कथयतु सततं वरवरमुनिनाम मामकं वदनम् ॥ २८ ॥

எனது வாய், மாதவ! முகுந்த! முராரே! மதுஸூ
தவ! கேசவ! என்கிற திருகாமலங்கீர்த்தனங்களை விட்
முட்டி எப்போதும் மணவாளமா முணிகளின் திருகாமங்
களையே உறப்பெறவேணும். (2-அ)

तरलमपि मानसं मे सुन्दरजामातृयतिपतेः पदयोः ।

गुरुमपगाढमास्ते गुरुवरकरुणामहो कथं कथयै ॥ २९ ॥

எனதுகெஞ்சு கின்றவாகில்லாது அலைபாய்வதே
யானதும் மணவாளமா முணிகளின் திருவடிகளில் மாத்தி
ரம் ஒருபடிப்படி ஆழ்ந்த அன்பை புடைத்தாயிருக்கின்
றது. இவ்வளவு அருள்புரிந்த அந்த மா முணிகளின் திரு
வடிகள் எங்களுடைய புகழ்வேள். (2-ஆ)

मी स्वयमिह यस्मिन् अन्तेवासी भवन् कृतार्थोऽभूत् ।

त खलु वरयोगिवर्यः कथमिह वर्ण्येत मादृशां वचसा ॥ ३० ॥

ஸ்ரீரங்கநாதனையும் தம்பக்கலிலே சிஷ்யனாகக்
கொண்ட மணவாளமா முணிகளின் மஹிமை எப்போன்ற
சித்தியோர்களின் ஓணைய புன்கலிதைகளால் வருணித்துத்
தலைக்கட்டக்கூடியதோ? (30)

मुद्गिह परपरमुनिवरसूक्तिसुधास्वादमुदितहृद्गङ्गी ।

दिव्यं पमाद् मन्त्रं स सर्वमन्त्रान् विजित्य भुवि भाति ॥३१॥

மணவாளமாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்தியமுதத்தைப் பருகிப் பருகிக் களித்த ஸ்ரீரங்ககாதன் சேரதிவாய்திறந்து பணிந்த * ஸ்ரீசைலேரத்தனியன் உலகிலுள்ள ஸகல மந்த்ரங்களையும் வென்று வீறுபெற்று விளங்குகின்,பது.

निरिवलाप्यर्चामूर्तिः नित्यं यन्मन्त्रनिश्मनात्तुष्टिम् ।

भजते, वरवरमुनिवरदैवतमन्त्रोऽयमस्तु मे जप्यः ॥ ३२ ॥

ஆங்காங்குக் கோயில் கொண்டேழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமான்களைவரும் மணவாளமாமுனி களையே தேவதையாகக்கொண்ட எந்த ஸ்ரீசைலமந்த்ரத் தையே காடோலும் திருச்செவீசாத்தித் திருவுள்ளம் பூரிக்கின்றனரோ அந்த மந்த்ரத்தையே கான் எப்போ டும் ஜபிக்கக்கடவேன். (கஉ)

महतां शुभकुलजनुषा महनीयाचार्यकरुणया च तथा ।

श्रीवैष्णवाभिदासो वरवरयोगिस्तुतिं व्यजिज्ञपत ॥

ஸ்ரீவைஷ்ணவநாஸனானவடியேன் பெரியோர்களின் கற்றலத்திற் பிறந்ததனாலும் பேராசிரியர் திருவருளுக்கு இலக்காகப் பெற்றதனாலும் இந்த ஸ்தோத்ரத்தை விண்ணப்பஞ் செய்யலானேன். *

ஸ்ரீகாஞ்சி அண்ணங்காரார்ய ஸ்ரீவைஷ்ணவநாஸன்
விண்ணப்பஞ் செய்த
ஸ்ரீவாலமுரிவைபவ ஸ்தோத்ரம்
முற்றுப் பெற்றது.